

JAN VAN DER POEL: 'NK AUTOSPUITER NEMEN ZE ME NIET MEER AF. CALGARY, HERE I COME!'

ALS WE HET OVER KAMPIOENEN HEBBEN, DAN GAAT DAT MEESTAL OVER EEN BEPAALDE SPORT. JAN VAN DER POEL ECHTER, WERD BEGIN MEI NEDERLANDS KAMPIOEN IN ZIJN BEROEP: AUTOSPUITER. BEHALVE DE EERLEVERDE HEM DAT DEELNAME OP AAN DE WORLDSKILLS IN CALGARY, CANADA. BEGIN SEPTEMBER STRIJDEN HIER DUIZEND JONGEREN UIT 51 LANDEN TEGEN ELKAAR VOOR DE FELBEGERDE EERSTE PLAATS OP EEN VAN DE 45 VAKGEBIEDEN. DAT BETEKENT HARD TRAINEN DEZE ZOMER.

Door Jolanda van Luinen

OVER BIKKELEN

'Nederlands kampioen autospuiten' staat vast goed op je cv!

„Dat zal inderdaad wel. Eerlijk gezegd hoefde voor mij deelname aan het NK niet echt, want ik ben niet zo van wedstrijden. Maar een leraar van de VOC vakopleiding carrosserie, die ik sinds het eerste jaar heb, bleef erop hameren dat ik me moest inschrijven. Hij vertrouwde erop dat ik hoog zou eindigen. Nog voordat ik 'ja' had gezegd, had hij al met mijn werkgever overlegd of die me wilde begeleiden en me een paar dagen kon missen. Dat bleek geen punt, want Buntsma Autoschade neemt elk jaar leerlingen aan om hen verder te helpen in het vak. Deelname aan het NK paste daar prima bij. Tja, toen mijn baas akkoord was, kon ik natuurlijk geen kant meer op en heb ik me ingeschreven.”

„Ik had niet verwacht dat ik zelfs maar door de voorronde zou komen, want ik was net teruggekomen uit Nieuw-Zeeland en had last van een jetlag. Gelukkig kon ik een week uitstel krijgen voor de opdracht die ik bij ons in het bedrijf moest uitvoeren. Anders was ik misschien niet doorgeslagen naar de halve finale, in de RAI. Hier werd ook je theorie getest. Van de zes overgebleven deelnemers gingen er maar drie door. De uitslagen lagen dicht bij elkaar, maar ook door die ronde ben ik heen gekomen. De finale, in Best, duurde twee dagen. De opdracht was een beschadigde motorkap weer strak maken. De nieuwe lak moest je in precies dezelfde kleur mengen en er moest een logo op aangebracht worden. Onder die tijdsdruk was dat even bikkelen. Ik had verwacht 2de te worden, maar werd 1ste. Dat was een meevaller. Nu ben ik dus Nederlands kampioen autospuiten tot 22 jaar. Maar ik ga niet naast mijn schoenen lopen, hoor. Daar ben ik veel te nuchter voor.”

OVER DOORZETTEN

Zat het er al jong in, dat je autospuiter zou worden?

„Dat het iets met auto's zou worden, dat wist ik al vrij jong. Ik keek namelijk graag naar de autoprogramma's op Discovery. Dus ging ik op het Groene Hart College de vmbo-opleiding motorvoertuigen volgen. In het laatste jaar ben ik op het ROC gaan kijken bij vervolopleidingen, waaronder automonteur en autospuiter. Daar zag ik dat je als autospuiter meer eer hebt van je werk, omdat je iets kunt doen aan iemands ellende, zoals het herstellen van

Eén van de 'honderden' PR-foto's die is gemaakt van Nederlands kampioen Jan van der Poel.

Foto: PR

een beschadigde auto. Anders dan bij servicebeurten zien klanten direct het resultaat en snappen ze beter waarvoor ze betalen. De keus voor autospuiter in plaats van automonteur was dus snel gemaakt.”

„Ik zit nu in het laatste jaar van mijn opleiding. Naast mijn werk ging ik vier jaar lang - bijna voor het laatst! - wekelijks een middag en avond naar school. De ene keer vond ik leuker dan de andere. Vooral 's avonds moest ik me ertoe zetten om naar Leiden Lamenschans te gaan. Al die theorie; ik ben meer een praktijkmens. Toch zit ik van huis uit niet zo in mekaar dat ik snel opgeef. In mijn opleiding zit een hoop tijd en geld, dus moet je doorzetten. Of je moet het écht niet kunnen, dan is het wat anders. Gelukkig bleek ik het wel te kunnen; na twee jaar ROC werd ik tweede autospuiter en binnenkort ben ik eerste. Hierna wil ik verder leren voor manager.

Uiteindelijk zou ik zelf wel een autoschadebedrijf willen hebben, maar tegenwoordig is starten lastig door al die milieueisen. Evengoed zou ik eerst nog wel een jaartje willen werken in Nieuw-Zeeland. Laatst op familiebezoek zag ik dat de mensen daar weten wat leven is. Ze nemen er de tijd voor je. In Nederland zijn mensen drukker met hun werk.”

Over werk gesproken: was het lastig om in Alphen een praktijkplaats te vinden?

„Helemaal niet, zelfs. Ik zat net voor mijn vmbo-examen toen kennissen van mijn ouders me de tip gaven om het bij Buntsma Autoschade te proberen. Ik heb het bedrijf gebeld en verteld dat ik spuiten wilde worden. Ik mocht langskomen en werd vrijwel direct aangenomen. Dus had ik een leerplek, nog voordat ik bij het ROC begon. Inmiddels werk ik hier al vier jaar. Dit is mijn

eerste werkgever op m'n vakgebied. Hiervoor heb ik natuurlijk wel zaterdagwerk, vakantiebaantjes en folderwerk gedaan. Ik heb van mijn ouders meegekregen dat je moet werken voor je spullen en daar is niks mis mee. Als alles je in je schoot geworpen wordt, is het niet leuk.”

„Waar ik zoal voor spaar? Toen ik 17 was - ik had nog niet eens mijn rijbewijs - heb ik een Seat Ibiza met shade gekocht. Met hulp van collega's heb ik hem opgeknapt en hem zelf knaloranje gespoten. Zo doe ik elke keer wel wat gek. Nu ben ik bezig een oud Polootje op te knappen. Vrienden weten me ook steeds vaker te vinden voor dit soort klusjes. Voordat ik op m'n 18de mijn rijbewijs haalde, had ik brommers in overvloed. Klusbrommers, maar ook een scooter voor op het circuit. Sinds ik auto rijd, ben ik daar vanaf gestapt, want er zat een hoop tijd en geld in. Waar ik nu voor aan het sparen ben, is

een motor om 's zomers mee te rijden. Dan blijft hij mooier dan dat je er dagelijks mee op pad gaat. Een Honda CBR 1000 wil ik. Zo heeft ieder mens wel z'n dromen.”

OVER CALGARY

Wat komt er zoal kijken bij je deelname aan het WK?

„Best veel. Via het ROC word ik helemaal klaargestoomd voor twee weken Calgary. Niet alleen op vaktechnisch gebied, maar ook in de presentatie naar de pers. Wel 'honderden' PR-foto's zijn er van me gemaakt. Nieuwe kleding en schoenen hoorden daar ook bij. Zo heb ik een antraciet pak met streepjes aangemeten gekregen, met stropdas. Voor spuitcabines en lak wordt in Canada gezorgd, de overige materialen nemen we vanuit Nederland mee. Amerikanen zijn een eigenwijs volk, want ze hebben een eigen lakmerk waar het heel anders mee spuiten is. Op de praktijk train ik in het VOC-centrum, de theoretische eigenschappen van de lak leer ik vanuit een dikke map met infobladen, in het Engels. Gelukkig had ik op het vmbo een 10 voor die taal, dus dat moet lukken.”

„Het niveau van het WK is onwijs hoog. Deelnemers uit Korea zijn al anderhalf jaar aan het trainen. Ik heb daar maar een paar maanden voor. Om met die druk om te kunnen gaan, krijg ik ook mentale training. Zo leer ik bijvoorbeeld wat je moet doen als er een zweetdruppel op je werk valt. De eerste week in Calgary gebruikt de Nederlandse ploeg - 28 deelnemers met vakgebieden als autospuiter, verpleegkunde en tuinaanleg - om te acclimatiseren. Ik geloof dat het 12 uur vliegen is. Naar Nieuw-Zeeland was dat 36 uur. Daarna was ik helemaal kapot en uit mijn ritme. Ik hoop dat het naar Canada toe meevalt. We verblijven in een Hollands kamp. Misschien is het wel de locatie van de Olympische Winterspelen van februari 1988. Maar dat weet ik verder niet, want toen was ik nog niet geboren. Elk vakgebied neemt een eigen expert mee met wie je elke ochtend een half uur je dag doorneemt. Van die twee weken zijn we voor het WK zelf drie dagen achter elkaar in touw. Het zal zwaar worden, maar ik ga voor goud. En al wordt het geen podiumplaats, 'Nederlands kampioen autospuiten' nemen ze me niet meer af.”

OVER TOEKOMSTPLANNEN

Wat kunnen we nog van Jan van der Poel verwachten?

„Ooit wil ik dus misschien voor mezelf beginnen in deze branche, maar laat ik eerst maar proberen wereldkampioen autospuiten te worden!”

Naam: Jan van der Poel
Geboortedatum: 16 maart 1988
Geboorteplaats: Purmerend
Beroep: autospuiter
Relatie: geen
Kinderen: geen
Hobby's: alles met auto's, mijn toekomstige motorfiets, mijn werk